

med den nødvendige pleje og omsorg tilknyttet. Her kommer nu amtskommunerne med, så de bedre kan tilvejebringe plejeboliger til personer med handicap. Reformen sikrer også, at de ældre får en medindflydelse på egne forhold gennem etablering af ældreråd i alle landets kommuner, og der kommer som noget meget vigtigt klarere regler for tildeling af hjemmehjælpen og indførelse af en klagemulighed. Det vil hjælpe i titusindvis af pensionister, der i dag er ladt i stikken med en alt for ringe hjemmehjælp.

Det har været en folketingssamling med en høj miljøprofil. Det er et banebrydende fremskridt, der nu er gjort med hele pakken af grønne afgifter på erhvervene. Det er en reform, der vil sikre et bedre miljø, uden at danske arbejdspladser sættes over styr. Tværtimod viser det sig jo, at der er ganske mange gode arbejdspladser i at gøre noget for miljøet, bl.a. ved at satse på den grønne beskæftigelse.

Jeg kunne også have lyst til at fremhæve de grønne regnskaber for miljøtunge virksomheder og de initiativer, der er taget for at sikre rent drikkevand her i landet.

Socialdemokratiet ønsker den høje miljøprofil fortsat, og der skal handles og ikke bare holdes festtaler. Det siger jeg, fordi det har været beskæmmende at se, hvordan Venstre og De Konservative ved enhver lejlighed konsekvent har talt positivt om hensynet til miljøet, men samtidig ved enhver lejlighed har undladt at støtte de forslag, som netop skal sikre opfyldelsen af de miljømålsætninger, der tidligere har været enighed om. Det har virkelig været beskæmmende at opleve.

På regeringskonferencen i 1996 bliver den største opgave for os at skabe mulighed for udvidelse af EU med de nye demokratier i Øst-europa, herunder de baltiske lande, men jeg tror, det samtidig er meget vigtigt, at befolkningernes ønsker kommer i centrum. Vi bliver ikke ved med at kunne få befolkningernes støtte, hvis EU ikke bliver bedre til at tage sig af de problemer, folk synes er vigtige.

Vi kan ikke leve med, at det er hensynet til miljøet og hensynet til forbrugerne, der hver gang må vige, når der er konflikt med det indre marked, og derfor vil vi ud over udvidelsen af EU på regeringskonferencen pege på fire øvrige hovedpunkter, som må sættes på dagsordenen.

Det er miljøet, hvor vi er helt uenige med Venstre, der slet ikke ønsker at diskutere miljøet på regeringskonferencen; vi ønsker tværtimod,

at miljøhensynet bliver inddraget på alle politikområder. På samme måde med hensynet til forbrugernes sundhed, som skal have større vægt i det indre marked og i landbrugspolitikken.

Vi ønsker beskyttelsen af lønmodtagernes rettigheder med, gerne traktatfæstet, sådan at der ikke kan konkurreres på dårlige løn- og arbejdsvilkår. Vi ønsker åbenhed og demokrati, vi ønsker en præcisering af, hvad det er, EU skal beskæftige sig med; nogle klare afgrænsninger af, hvad EU skal arbejde med, og hvad EU ikke skal arbejde med.

Om de fire danske forbehold i Edinburgh-Afgørelsen vil jeg sige, at de selvsagt er en del af det danske udgangspunkt ved regeringskonferencen. Jeg skal her kun fremhæve et af forbeholdene: Det forsvarspolitiske samarbejde. Vi har fra dansk side altid vendt os imod tankerne om et WEU som et europæisk alternativ til NATO og mod en Europahær.

Hvis forudsigelserne om, at WEU's fremtidige rolle bliver af fredsbevarende og humanitær karakter, holder stik, er det naturligvis noget, vi og den danske befolkning må tage op til en fornyet vurdering, men det er ikke nu. Regeringskonferencen er stedet, hvor det formentlig vil blive besluttet, hvilken rolle WEU vil få i den europæiske sikkerhedsstruktur, og derefter har vi et grundlag for at afgøre, om den danske indstilling skal ændres ved en ny folkeafstemning i lyset af et andet WEU.

Vi har jo en mindretalsregering, og det er altid en mindretalsregerings lod at måtte søge sit flertal i Folketingssalen fra sag til sag. Somme tider flertal til den ene side og somme tider flertal til den anden side, og sådan har det også været i den folketingssamling, vi nu har været igennem.

Når vi kigger lidt på, hvordan det er gået, viser det sig, at Venstre, De Konservative og SF rent faktisk har støttet ca. 80 pct. af regeringens lovforslag, der har været behandlet i Folketinget, og Enhedslisten har støttet næsten lige så mange.

Derfor vil jeg godt slutte med at sige, at trods det, at vi nu har mange ophedede debatter og det er et hus, hvor der falder mange knubbede ord, vidner resultaterne af det faktiske arbejde i Folketinget alligevel om, at der er en stærk vilje hos de fleste af Folketingets partier til at søge indflydelse, til at finde kompromiser og til at indgå politiske aftaler. Jeg håber, at den model for et folkestyre i arbejde kan fortsætte.